भ्रातॄणां किं पुनस्तेषां सर्वेषां भूरिसंपदां ॥ ६९९ ॥
द्रोहार्जितास्तु वा लक्ष्मीः सुकृतोपार्जिताथ वा ।
सर्वेषां स्पृहनीयैव तेषां दातृतया तया ॥ ७०० ॥
कृता देवगृहास्तैर्ये तत्पार्श्वेऽन्यसुरास्पदैः ।
दिङ्नातङ्गसमीपस्थकलभोपम्यमाश्रितं ॥ ७०१ ॥
एकोननवते वर्षे स्वस्वीये शान्तिमागते ।
निर्विघ्नभोगास्तेऽभूवन् षट्त्रिंशाब्दात्ययावधि ॥ ७०२ ॥
अथ मम्मोत्पलकयोरुदभूद्दारुणो रणः ।
रुद्धप्रवाहा यत्रासीद्धितस्ता सुभटैर्हतैः ॥ ७०३ ॥
कविर्बुधमनःसिन्धुशशाङ्कः शङ्कुकाभिधः ।
यमुद्दिश्याकरोत् काव्यं भुवनाभ्युदयाभिधं ॥ ७०४ ॥
मम्मसूनुर्यशोवर्मा संग्रामाग्रे व्यपाहरत् ।
स यत्र तेजः शूराणां नक्षत्राणामिवार्यमा ॥ ७०५ ॥
अथोत्पाद्याजितापीडं संग्रामापीडसंभवः ।
अनङ्गापीडनामाभूत् कृतो मम्मादिभिर्नृपः ॥ ७०६ ॥
मम्मोत्साहासहिष्णुत्वात् संभृतामर्षविकृतः ।
तस्य राज्यं द्विषन्नासीत् सुखवर्मोत्पलात्मजः ॥ ७०७ ॥
वर्षत्रयेणोत्पलके ततः प्रमथमागते ।
स चकारोत्पलापीडमजितापीडजं नृपं ॥ ७०८ ॥